

tage min Henstilling ikke alene under Overvejelse, men ogsaa til Følge.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg har først en personlig Tak at bringe Ministeren, en Tak, som Tinget i og for sig ogsaa burde kunne slutte sig til, idet Ministeren har bevirket, at jeg ikke behøver at holde et saa udførligt Foredrag om et lokalt Spørgsmaal som det, vi nys hørte af det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg), ligesom vi jo ogsaa har hørt Foredrag om lokale Spørgsmaal fra andre ærede Medlemmer. Den højtærede Minister har nemlig i Anledning af de Udvidelser, som er blevet nødvendige paa Næstved Station, været saa venlig selv at tage Forholdene dernede i Øjesyn kort før Rigsdagens Sammentræden. Han kender altsaa Tilstanden dernede, og jeg behøver derfor ikke at give nogen Skildring deraf. Idet jeg altsaa takker Ministeren, fordi han har villet erkyndige sig om Forholdene, tillader jeg mig at spørge, om vi i denne Samling tør vente et Forslag fra ham om en forøget Ekspropriation af Arealer til Stationsterrænets Udvidelse. Det var en overordentlig heldig Foranstaltning, der blev truffet i Kraft af den Anmærkning paa Finansloven i Fjor, hvorefter Ministeren fik Bemyndigelse til at ekspropriere en Del Arealer Øst for Stationen. Det var en Foranstaltning, som ogsaa den højtærede Finansminister vil kunne glæde sig ved, thi derved er indvundet ikke saa faa Penge; for hver Dag, man lod denne Ekspropriation, som var nødvendig, vente, tabte Staten Penge, thi disse Grunde stiger stærkt i Pris. Men det har vist sig under de Forhandlinger, som har været ført indenfor Statsbanernes Administration om Stationens Udvidelse, at denne Ekspropriation ikke slaar til. Derfor vilde jeg gerne anbefale, at den højtærede Minister allerede nu til Finanslovforslagets anden Behandling søgte en Bevilling til at faa iværksat en Ekspropriation af de Arealer, som ifølge Statsbaneledelsens Opfattelse er nødvendige til den samlede Udvidelse. Jeg tror ogsaa, at det vilde være klogt at gøre det nu, da det ogsaa her drejer sig om Arealer, der vil kunne bebygges i en nær Fremtid og derfor vil blive langt kostbarere at erhverve end i Øjeblikket.

Jeg vil dernæst spørge den højtærede Trafikminister, hvordan det gik med den Undersøgelse, som han i Fjor lod foretage angaaende en hurtigere Fremme af Anlægget af den vedtagne Statsbane fra Næstved til Ringsted. Den højtærede Minister havde i forrige Rigsdagssamling under

Overvejelse at fremskynde dette Baneanlæg for derigennem at aflaste det nuværende Sydbanespor fra Roskilde til Masnedssund, som er stærkt belastet. Jeg vilde, som jeg saa ofte har udtalt her i Tinget, personlig sætte stor Pris paa, at dette Anlæg blev fremmet, og mine Ønsker i saa Henseende deles af en overordentlig stor Befolkning i den paagældende Egn.

Jeg vil gerne slutte mig til de Røster, der har lydt her i Tinget i disse Dage vedrørende Tilvejebringelsen af en fast Forbindelse mellem Sjælland og Falster, og vil meget anbefale, at den Sag snarest muligt tages op. Om Forbindelsen skal tilvejebringes ved Bygning af en fast Bro eller ved en Tunnel, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror, Tiden er inde til, at vi maa skabe denne Forbindelse.

Jeg vil dernæst henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (J. Sørensen). Han udtalte sig i Gaar stærkt imod, at der sidste Aar var ydet indtil 800,000 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg glæder mig slet ikke ved at se opført paa Finanslovforslaget saa stort et Beløb til Arbejdsløshedsunderstøttelse, thi det vidner ikke om, at Forholdene indenfor Arbejderklassen er særlig gode; det vidner tværtimod om, at der indenfor Arbejderklassen raader Tilstande, som man snarest muligt maa se at komme bort fra. Den tvungne Lediggang, som Arbejdsløsheden skaber, betyder ikke alene Tab for de enkelte og for Samfundet, men betyder ogsaa, at Mennesker, Hjem og Familier gaar til Grunde, og jeg synes, det ærede Medlem ikke skulde være gaaet saa let hen over det Spørgsmaal, som han gjorde. Han burde have sagt et Par Ord om, hvorledes vi skal bære os ad for at skabe Betingelser for, at alle, som kan og vil arbejde, faar Adgang dertil. Jeg haaber, det ærede Medlem vil være enig med mig om, at vi skal bestræbe os for, at det kan blive saaledes i vort Land, at ingen Mand eller Kvinde, der kan og vil arbejde og øve sin Gerning, skal hindres deri. Det synes jeg, vi alle, hvis vi vil det Fædreland og Folk noget godt, som vi saa ofte taler om, skulde kunne enes om uden Hensyn til Partiskel, thi den Ret og det Krav har ethvert Menneske at faa Adgang til at tjene sit daglige Brød. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at jeg slet ikke er tilfreds med de sociale Lapperier gennem Arbejdsløshedskasse- og Hjelpekasselovgivning og den Slags Foranstaltninger. Det er meget godt, vi har dem, og vi kan ikke undvære dem, som Forholdene er, men det, vi skal stræbe henimod, er, at der bliver